„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy". Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miesjcowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent. 9ilff. Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 124. Czwartek 3. Czerwca 1869 Rok wydania 59.

Część nieurzędowa.

Dzienniki wiedeńskie donoszą następujące szczegóły o pobycie wicekróla Egiptu w Wiedniu: Dnia 30. z. m. przed południem wicekról udał się do Najj. Pana i był przyjmowany w wielkiej sali audyencyonalnej.

Wysoki gość zabawił tu do godziny w pół do 1szej, poczem wrócił do swoich apartamentów i przyjmował poselstwo tureckie tudzież obecnych w Wiedniu poddanych egipskich. Około godziny w pół do 4tej Izmaił basza pojechał wraz ze swoim orszakiem na obiad do Schönbrunn i był przedstawiony Najj. Pani, która jednak nie przybyła na obiad. Z dygnitarzy byli zaproszeni hr. Beust, FZM. Maroicic, hr. Haller, hr. Clam Gallas, hr. Kuefstein, szef namiestnictwa Weber, bar. Münch Bellinghausen, książę Hohenlohe, hr. Grünne, Haydar Effendi i hr. Wratislaw. O godzinie 6. skończył się obiad, poczem nastąpiła przyjażdżka w parku. Wieczorem wicekról był w towarzystwie Najj. Pana na przedstawieniu opery gdzie grano „Romeo i Julia". Wicekról ma zabawić w Wiedniu do d. 3. lub 4. b. m.

Dzienniki wiedeńskie piszą, że przyjazd wicekróla Egiptu do Wiednia ma także pewien cel polityczny. Ismaił basza postanowił sobie bowiem osiągnąć przez osobiste starania to, czego przez swoich ajentów dotąd osiągnąć nie mógł, t. j. zniesienie istniejących obecnie układów z Portą, które są obowiązujące także i dla Egiptu i zastąpienie ich nowemi traktatami, które mają być zawarte bezpośrednio z Egiptem. Gdyby Ismaił basza żądał tylko zmiany formy, to rzecz cała dałaby się łatwo załatwić, gdyż wicekról Egiptu był już i tak przyjmowany jako udzielny panujący. Rządowi egipskiemu nie chodzi jednak tyle o formę ile o treść i dąży on podobnie jak rząd turecki, żeby dawniejsze kapitulacye zastąpić nowemi odmiennej zupełnie treści, któreby poddawały zupełnie poddanych europejskich pod jurysdykcyę egipską. Czy Ismaił basza otrzyma to, czego sobie życzy, zdaje się rzeczą wątpliwą, tem bardziej, że i starania Porty u gabinetów o toż samo pozostały bez skutku.

Debata nad adresem w izbie niższej parlamentu węgierskiego przeciąga się w nieskończoność, a jednak nie występują na jaw żadne nowe myśli. Ludność węgierska zdaje się być już znużoną długiemi mowami i nie zwraca nawet uwagi na wywody panów deputowanych. Widać to z tego co pisze „Pester Lloyd" o debacie nad adresem, jak np.: „Moglibyśmy naszych czytelników powołać na świadectwo, że z dotychczasowych debat nad adresem najmniej 99 części były zbyteczne, ale lękamy się aby nam nie odmówiono świadectwa dla tej prostej przyczyny, ponieważ od kilku dni wielu nie czyta wcale sprawozdań sejmowych. Czas już wielki abyśmy się doczekali końca. W połowie czerwca sejm ma być odroczony, ponieważ z początkiem lipca zbiorą się delegacye; jeżeli deputowani będą ciągle czas trwonić jak dotąd, tedy i najznakomitsze mowy sprawią złe wrażenie, gdy jedynym rezultatem dwumiesięcznej czynności parlamentu będzie tylko wybór sześćdziesięciu członków do delegacyi."

„Tr. Ztg." otrzymuje z Florencyi pod dn. 26. maja następujące szczegółowe opisanie zamachu na życie hr. Crenneville w Livorno: Hrabia Crenneville przybył z Rzymu i zatrzymał się dwa dni w Livorno. Zaraz po jego przybyciu, jak tylko go poznano, rozeszła się wieść, że zamierzają zrobić mu jakąś demonstracyę. Jak oświadczył minister spraw wewnętrznych w izbie, udała się policya do jenerała prosząc go, żeby swoją obecnością nie dawał powodu do demonstracyi. Nie można ręczyć, czy to ostrzeżenie było tego rodzaju, żeby mogło przekonać hrabiego o niebezpieczeństwie dłuższego pobytu. Policya poczyniła stosowne kroki ostrożności, które niestety okazały się niedostatecznemi. Jenerał postanowił odjechać jak najprędzej. Udał się tedy w towarzystwie konzula austryackiego p. Inghirami do portu, a należy dodać, że szedł najludniejszemi ulicami i wstąpił do jednej z najpierwszych kawiarń tak, że nie mógł przejść niepostrzeżony do portu. W tej chwili, kiedy jenerał wraz z konzulem wstępował do łodzi, mającej ich przewieść na statek parowy, powrócili ajenci policyjni do miasta sądząc, że ich zadanie jest już dopełnione. W tem zbliżyło się dwóch nieznajomych do jenerała i jeden z nich wydobył trójgraniasty sztylet, aby go nim ugodzić. Jenerał spostrzegł na szczęście zamiar mordercy i bronił się tak dobrze ręką, że odniósł tylko lekkie draśnięcie w twarz. Konzul chcąc bronić jenerała, rzucił się pomiędzy niego i mordercę i otrzymał śmiertelne pchnięcie. Prawdopodobnie padł on ofiarą swojego poświęcenia i otrzymał cios przeznaczony hrabiemu. Jenerała przeprowadzono do sąsiedniego hotelu, mordercy zaś umknęli, gdyż nikt nie myślał ich przytrzymywać. Rana, którą otrzymał jenerał jest lekka. Zamordowany konzul był rodem z Volterry, osiadłym od dłuższego czasu w Livorno, gdzie szczycił się powszechnym szacunkiem. Skoro się rozeszła wiadomość o tem okropnem morderstwie, pozamykano wszystkie sklepy i całe miasto zaległo grobowe milczenie. Minister otrzymawszy telegraficzną o tym wypadku wiadomość, wysłał wysokiego urzędnika do Livorno, aby się przekonał jak się zachowywały w czasie pobytu jenerała władze tamtejsze. Nie można istotnie wytłumaczyć sobie, dlaczego ajenci policyjni nie towarzyszyli jenerałowi aż na statek parowy. Dnia 25. i 26. w nocy aresztowano wiele osób. Śledztwo wykazało — jak donosi telegram z Florencyi — że Negri czy Negro sprawca popełnionej zbrodni, jest to ten sam, którego ojciec i brat zostali rozstrzelani, podczas kiedy on sam w obec ciał rozstrzelanych bity był kijami.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego w dn. 29. z. m. przy debacie nad rozporządzeniem prezydyum związkowego nakładającego na wojskowych obowiązek opłaty podatków gminnych, reprezentant rządu W. Księstwa heskiego, Hoffmann złożył oświadczenie, które sprawiło wielkie wrażenie. Oświadczenie to opiewało następnie:

Zabieram głos, aby Panom wyjaśnić, jakie stanowisko zajmuje w obec tej kwestyi rząd heski. Stwierdzam z ubolewaniem, że nie ma zgody pomiędzy sprzymierzonemi rządami. Rząd heski jest przeciwny zapatrywaniom prezydyum związkowego. Gdy rozporządzenie z grudnia 1868 zostało ogłoszone w dzienniku urzędowym, w Hesyi zaraz powątpiewano, czy odpowiada ono postanowieniu Art. 61 konstytucyi związkowej. W gminach użalano się, że rozporządzenie to wdziera się w ich stosunki finansowe; ale i w Stanach dały się słyszeć wnioski i interpelacye, wyrażające wątpliwość, jakoby rozporządzenie to było konstytucyjnem. Rząd heski wszedł w negocyacye z kanclerzem związku; ten zaś odpowiedział obszernie w obronie rozporządzenia. Przytoczone jednak powody nie przekonały rządu heskiego. Mój rząd sądzi, że przedmiot ten w ogóle nie należy do prawodawstwa wojskowego. Opodatkowanie wojskowych jako obywateli państwa jest przedmiotem prawodawstwa cywilnego, podobnie więc dziać się powinno z ich stosunkiem do ciężarów gminnych. Rząd heski już przed niejakim czasem proponował prezydyum związkowemu, aby oficerowie hescy przeniesieni do Prus i odwrotnie, byli wolni od wszelkich osobistych podatków monarchicznych, a rozszerzenie tej zasady także na podatki gminne, nie powinno napotkać trudności. Ale mniemanie, że wszyscy oficerowie powinni być w tym względzie traktowani według tego samego systemu nie zdaje się być stosownem; nie można zapominać że siła armii północno-niemieckiej ucierpiałaby na tem, gdyby oficerowie byli jak dotychczas traktowani według odnośnych prawodawstw krajowych. W istocie nie ma powodu zaprowadzania podatków gminnych, jakie w Prusach istnieją, także w całym związku. Powiedziano już że rozporządzenie to wywołało niezadowolenie w szerokich kołach; stwierdzam fakt że od rozmaitych gmin nadchodziły petycye wyrażające gorzkie zażalenia. Czy należy uwzględniać podobne objawy, o tem zdania mogą być rozmaite; można sądzić że to jest rzeczą obojętną, niegodną troski, że gminy muszą się zastosować. Ja jednak inaczej sądzę. Ciężary związku, które przyniosło z sobą zaprowadzenie pruskiej konstytucyi związkowej, są już tak wielkie, że jak sądzę należałoby oszczędzać pomniejsze części armii chociażby dopiero teraz wstąpiły. Nie sprzeciwiam się niczemu, co jest potrzebne do utrzymania wojska; wszystkie koszta na ten cel muszą być ponoszone, nie powiem, z radością, lecz bez oporu ponieważ są potrzebne dla bezpieczeństwa ojczyzny. Ale nie chcemy instytucyi niepotrzebnych a uciążliwych. Kwestya podatków gminnych dla tego tak źle usposabia ludność, ponieważ ciężary mają być ograniczone na nader szczupły okrąg. Gdyby chciano uwolnić wojskowych od podatków monarchicznych, byłoby to niesprawiedliwem, ale ciężar ztąd powstały możnaby rozdzielić na innych kontrybuentów. W obecnym wypadku byłoby to rzeczą trudniejszą. Protestuję jakobym chciał orzekać tutaj o stosunkach pruskich, mianowicie co się tyczy ograniczenia lub zniesienia teraźniejszego przywileju oficerów pruskich. Lecz to tylko utrzymuję stanowczo i zalecam prezydyum do uwzględnienia że w interesie związku nie jest potrzebnem, ale owszem byłoby szkodliwem rozszerzenie tej instytucyi na wszystkie państwa związkowe.

„Franz. Corr." robi uwagę, że tak w prasie jak i w publiczności paryskiej występuje coraz silniejsza reakcya na korzyść Thiersa i Juliusza Favre. Gdy Juliusz Favre dn. 27. maja przy przyjmowaniu Klaudyusza Bernardo w akademii się pojawił, powitano go z galeryi oklaskami. Kandydatury Thiersa i Favra popierają teraz wszystkie niezawisłe dzienniki i nawet „Réveil" nie występuje już tak namiętnie za d'Altonem-Shee i za Rochefortem.

Ollivier wystosował do swoich wyborców w Toulonie następujące pismo: „Kochani współobywatele! W chwili kiedy Paryż i Lugdun odstąpili od lojalnej i umiarkowanej polityki pięciu, polecacie mi, abym ją dalej rozwijał. Przyjmuję to polecenie i czuję się szczęśliwym, że nowy interes związuje mię z krajem. Bądźcie odtąd zawsze ze mną tak jak ja z wami zawsze będę.

„Journal officiel" pisze: „Zaszły także z powodu wyborów rozruchy w Lille i Amiens; spokój został jednak prędko przywrócony." Rozruchy te nie były jednak tak małoznaczące, jak to przedstawia urzędowy dziennik francuzki. Owszem w Lille na d. 31. maja przybrały one groźny charakter. Pomimo wezwania mera, aby się zachowano spokojnie, a może właśnie dlatego, zebrał się wieczorem około 9tej godziny tłum ludzi na placu, gdzie się znajdowali mer i prefekt. Mer wezwał do rozejścia się. Tłum rozszedł się istotnie, ale rozprószywszy się mniejszemi bandami po innych placach i ulicach poczęto wykrzykiwać: „Niech żyje rzeczpospolita!

Na latarnię z Des Retourem! (kand. rzad.) i po całem mieście zabrzmiała marsylianka. Władze wezwały pomocy wojskowej. Konnica rozprószyła zbiegowiska i oczyściła ulice. Wszystkie większe place i ulice obsadzono wojskiem. Ośmnaście osób aresztowano W Amiens rozpoczęły się niepokoje już d. 25. maja. Budowano barykady, wojsko musiało rozpędzać tłumy. Wiele bardzo osób aresztowano. Oburzała ludność Amiens najbardziej ta okoliczność, że kandydat rządowy, za którym nikt prawie nie głosował, przecież został obrany, a to dzięki nowemu podziałowi okręgów wyborczych.

Jak donosi wychodzący we Florencyi „G. del Popolo“ miał włoski minister spraw zewnętrznych polecić drogą telegraficzną posłowi włoskiemu we Wiedniu, aby wyraził rządowi austryackiemu ubolewanie rządu włoskiego z powodu popełnionej w Livorno zbrodni.

Zgromadzenie wyborców w Turynie uchwaliło jednogłośnie, żeby nowemu ministrowi spraw wewnętrznych p. Ferraris potwierdzić jego mandat poselski. Dzienniki zwracają uwagę na to, że potwierdzenie mandatu poselskiego tak tego ministra jako też i jego także nowomianowanego kolegi Minghetti, przyczyni się wielce do umocnienia gabinetu.

Korespondent „Gazety Krzyżowej“ pisze z Madrytu:

„O kortezach obecnie nad konstytucyą obradujących, rzekomych przedstawicielach hiszpańskiego narodu, tę przedewszystkiem pozwolimy sobie wyrazić opinię, iż zgromadzenie to wcale hiszpańskiego narodu nie reprezentuje. Wybory odbywały się pod porywającym prądem rewolucyi, i choć w nielicznej grupie tak zwanych nowo-katolików (22 osób) i zupełnie niezależnych (około 20) znajdują się rzetelni reprezentanci Hiszpanii katolickiej, monarchicznej i arystokratycznej, nie masz jednakże właściwej prawicy, jaka się zawsze przedtem w reprezentacyjnych zgromadzeniach hiszpańskich znajdowała. W teraźniejszych kortezach dwa są tylko główne obozy: większość monarchiczna 225 członków licząca i mniejszość rekublikańska z 73 deputowanych złożona. Ale owi monarchiści nie stanowią wcale właściwego, jednolitego stronnictwa, jak to o republikanach powiedzieć można, lecz pewien rodzaj przygodnej koalicyi, w jednym tylko punkcie monarchicznej formy rządu zgodnie głosującej, a w mnóstwie innych politycznych kwestyi wielokrotnie sprzecznej i podzielonej. Składają ją trzy wydatne partye: — unionistów, progressistów i monarchicznych demokratów, albo jeżeli się podoba, demokratycznych monarchistów. Unioniści, 84 głosy liczący, dadzą się przyrównać do tak zwanego staro-liberalnego stronnictwa w Izbach pruskich: są oni na kształt tego ostatniego słabi, niezdecydowani i próżni. Pochodzą częścią ze szlachty, częścią z majętnego mieszczaństwa. To też ich głowa, marszałek Serrano, jest zwolennikiem mieszczańskiej monarchii w osobie księcia Montpensier'a; ponim zaś admirał Topete, którego słyszeliśmy niedawno charakterystyczne wyznanie, iż podnosząc rokosz w Kadyxie, we wrześniu roku przeszłego, nie miał na myśli detronizowania królowej Izabeli. Stronnictwo progressistów, przeważnie z klas średnich utworzone, i na nich opierające się, jest czemś podobnem do partyi narodowo-liberalnej w Prusach i Niemczech północnych. Jego przywódzca Prim, nie zdaje się być zwolennikiem księcia Montpensier'a; umiał dotychczas zręczne zachowywać milczenie, i nikt na prawdę nie odgadł, jakie są jego przekonania i widoki. Silniejszem ponickąd, a raczej więcej mającem znaczenia od dwóch poprzednich, zdaje nam się stronnictwo monarchicznych demokratów, którzy przypominają pruskich postępowców. Oświadczają się oni, jak nazwa ich wskazuje, za formą rządu monarchiczną; ale monarchia ich ogołocona byłaby ze wszelkiej monarchicznej siły, a zatem i z monarchicznego uroku. W rządzie nie mają ani jednego przedstawiciela; w kortezach mają mało co więcej nad 20 głosów, a pomimo to rzeczywisty rej wodzą pośród całej większości monarchicznej, pośród liczniejszych nierównie od nich unionistów i progressistów. Wpływ ten mianowicie w orzeczeniach konstytucyi mocno się uwydatnił, i nic dziwnego. Wyszedłszy bowiem z zasady narodowego wszechwładztwa, musi się dojść koniecznie do takiej monarchii, jaką mieć chce ta partya: logika do tego prowadzi, a tej logice ściśle wydemonstrowanej niezdolni są chętnie czy nie chętnie poddać się tak unioniści, jak i progressiści. Stronnictwo republikańskie odznacza się, jak już wzmiankowaliśmy, jednolitością i dobrą organizacyą, i ma na swem czele kilku znakomitych mowców: jak Castelar, Figueras, Orense, Garrido i inni. Szczerze mówiąc republikanie ci najwierniej pod pewnym względem Hiszpanię reprezentują: dążąc bowiem do ustanowienia republiki federacyjnej sprzeczni są wprawdzie z monarchicznemi Hiszpanów tradycyami, ale za to dogadzają bardzo odrębnościom prowincyi, i duchowi prowincyonalnej niezależności. Oni jedni gotowi i chętni byliby do przywrócenia starodawnych fueros, czyli przywilejów, któremi Hiszpanie zawsze się szczycić lubili. A z tem wszyskiem nie tylko stronnictwo to nie wzmaga się, lecz słabszem nawet się stało, niż było na początku rewolucyi. Przyczyna tego w jego nierozważnem postępowaniu: najprzód w owych powstaniach kilkokrotnych w Andaluzyi, powtóre w nieumiarkowanem zapędzaniu się w rozprawach, osobliwie przeciw religii i kościołowi, co im w opinii niezmiernej większości narodu ogromnie zaszkodziło. Jakkolwiek bądź, liczą oni bardziej niż którebądź inne stronnictwo na czas, jako wiernego swego sprzymierzeńca, i zważywszy obecne okoliczności, na których rychłą zmianę nie zanosi się, kto wie czy nie liczą trafnie.

Sprawa Alabamy wzbudza jeszcze zawsze interes publiczny, a zasługuje na uwagę jak prędko zgasł w Ameryce entuzyazm wywołany mową Sumnera i jak prędko prasa nowojorkska zmieniła ton, podczas kiedy dzienniki angielskie stoją ciągle na tem stanowisku, które zajęły w początkach. Za przykładem „New-York Nation“ zapatrują się teraz wszystkie dzienniki nowo-jorkskie z większem umiarkowaniem na tę sprawę i zaczynają krytykować ostro pomienioną mowę. „New-York-Times“ wyśmiewa sentymentalne usposobienie, które wywołała sprawa Alabamy i powiada, że ono podaje Amerykę w śmieszność świata i odtąd będą się amerykańscy mężowie stanu przewyższać w tem, który głośniejsze potrafi miotać pogróżki i stawiać skromniejsze żądania obcym mocarstwom. Korespondent washyngtonski do „Daily News“ donosi, że wszyscy prawnicy i politycy w Stanach Zjednoczonych zgadzają się jednomyślnie na to, że mowa Sumnera była przesadna i fałszywie rzeczy przedstawiała.

Kronika.

(Dekoracya.) Najjaśniejszy Pan pozwolił p. Sobiesławowi Mieroszewskiemu z Krakowa przyjąć i nosić krzyż komandorski orderu papiezkiego Ś. Grzegorza.

(Nagroda za uratowanie życia.) Tutejsze c. k. Namiestnictwo przyznało Samuelowi Thobiaszowi z Łapanowa przepisaną nagrodę w kwocie 26 złr. 25 c. za wyratowanie z płomieni dziewczynki 7 letniej podczas pożaru.

(Składki na pogorzelców.) W gminie Plesszów w pow. krakowskim zebrano dla pogorzelców Stanisławowa 2 złr. 34 c.

(Szczególne wypadki śmierci.) Jakow Skwarek z Kobyłowłok przejeżdżając d. 27. z. m. przez Budzanów, utonął skutkiem własnej nieostrożności przy pławieniu koni w Serecie.

(Pożar.) D. 26. z. m. w Romaszówce w pow. czortkowskim zgorzały 2 zagrody włościańskie, jak sądzą podpalone, szkoda 1500 złr.

(Niemiła przygoda.) Czytamy w „Czasie“: Jednemu z tutejszych kupców (p. S.) wydarzył się następujący wypadek niemiły. Wysłany we czwartek z pieniędzmi do Królestwa polskiego, wracał do Krakowa, załatwiwszy interesa. Wtem na granicy galicyjskiej w Baranie straż rosyjska przytrzymała go wraz z dwoma towarzyszami i odstawiła do więzienia. Tam dopiero się dowiedział, że jest poszlakowanym o morderstwo rozbójnicze. Rzecz miała się następnie. Między Miechowem a Kielcami nieznani złoczyńcy zamordowali we środę przejeżdżającego obywatela i zabrali mu 9000 rubli. Doraźne śledztwo wykazało, że złoczyńcy jechali bryczką zieloną, nakazano przeto straży granicznej, aby żadnej bryczki zielonej nie przepuszczała. Kupiec ów również jechał zieloną bryczką, więc straż go aresztowała. Dotąd ani kupca ani towarzyszy jego nie wypuszczono.

— Do Inspruka w Tyrolu sprowadzono z Paryża wagon piętrowy; 78 osób może się w nim pomieścić, a waży 180 cetnarów. Dolna część wagonu zawiera miejsca dwóch pierwszych klas i nieco miejsc klasy 3ej; piętro zaś, na które się wchodzi po schodkach, zaopatrzone jest w szeregi ław wyłącznie klasy 3ej. Wagon ten przeznaczony jest do Turynu, a zbudowany został dla kursowania po liniach drogi żelaznej o małych łukach, w celu zrobienia pociągu krótszym. Próbowano go na kolei żelaznej Brennerskiej, na której właśnie wiele gwałtownych znajduje się krzywizn.

— Monitor Mormonów „Deseret News“ z d. 28. września 1868 r. zawiera ważną i jak się zdaje urzędową wiadomość, że Ahasverus, żyd wieczny, w swej wędrówce po świecie, przechodził niedawno przez cieśninę Behringa i w ostatnich czasach był widzianym w Ameryce, gdzie obecnie z kraju do kraju, z miejsca do miejsca się przenosi. Pewien dzierżawca, nazwiskiem Michał O'Grady, za gościnne i serdeczne przyjęcie turysty otrzymał od niego na pamiątkę dużą księgę in folio, w pargamin oprawną, zawierającą wyjątki z babilońskiego Talmudu i świadectwo, że dotychczasowy posiadacz tej książki jest rzeczywiście Ahasverusem, a nie jakimś zwyczajnym żydem, jak to niektórzy utrzymują.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 2. czerwca. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 6 złr. 70 c. do 7 złr. — c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 3 złr. 80 c. do 4 złr. — c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 25 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 36 złr. — c. do 38 złr., rzepak 150 ℔ 9 złr. do 9 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 3 złr. 50 c. do 4 złr. 25 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. 75 c. do 12 złr. 10 c.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsce targu									
	Strzyżów		Dębica		Głogów		Sędziszów		Ropczyce	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	.	4	.	3	95	4	36	4	25
„ żyta	2	95	3	.	2	75	3	.	3	.
„ jęczmienia . .	2	20	2	50	2	30	2	36	2	40
„ owsa	1	50	2	.	1	80	1	96	1	80
„ hreczki	2	.	.	.	2	35	.	.	2	50
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	70	.	40	.	70	.	70	.	60
Grochu	2	58	4	.	.	.	3	64	3	.
Cetnar siana	1	20	1	20	1	.	.	.	1	40
Sąg drzewa twardego	5	.	7	.	8	.	7	26	6	50
„ „ miękkiego	4	.	5	.	5	.	6	26	4	50
Funt mięsa wołowego	.	13	.	14	.	13	.	13	.	13
Miara wina	1	40	1	50	1	20	2	.	3	.
„ piwa		18		28	.	28	.	28	.	24
Wyrobnik z wiktem	.	15	.	20	.	25	.	28		20
„ bez wiktu .	.	30	.	40	.	35	.	44	.	40

Kraków, 1. czerwca. „Czas“ donosi: Jutro we środę o godzinie 5. po południu nastąpi uroczyste otwarcie wystawy rolniczo przemysłowej na Wesołej w ogrodzie niegdyś Bystrzanowskich. Zdawało się, że wystawa ta będzie przedewszystkiem tylko miejscową, i że tak powiemy, domową, a jednak przybiera ona rozleglejsze rozmiary i większe znaczenie, a nawet cechę niemal wystawy międzynarodowej. Zdawało się także, że równoczesne wystawy w Pradze i Wrocławiu wpłyną na wystawę krakowską niekorzystnie; tymczasem sprowadziły one wprost przeciwny skutek bo wielu wystawców z odleglejszych krajów, którzy może nie byliby bardzo pochopni w ponoszeniu kosztów wysyłania wyrobów swoich wprost do Krakowa, czynią to z wyrobami, które już były wystawione w powyższych miastach. Szukają też kraje przemysłowe odbytu na wyroby swoje w Galicyi, a wystawa krakowska daje do tego łatwą sposobność. Dla tego wielka liczba obywatelstwa z dalszych nawet okolic kraju jest tu oczekiwaną temi dniami. O wystawie tej zdawać będziemy sprawozdania w właściwym oddziale gospodarstwu i przemysłowi poświęconym.

Ostatnia poczta.

Peszt, 1. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej parlamentu węgierskiego Franciszek Deak bronił adresu komisyi. Skreślił pogląd na historyę ugody, aby stwierdzić, że ta nastąpiła po dojrzałej rozwadze i długiej dyskusyi. — Odtąd nic lepszego nie proponowano i nowe instytucye nie okazały się złemi. Po przemówieniu Deaka wszyscy mowcy z jego stronnictwa i niektórzy opozycyjni zrzekli się głosu. Jutro koniec debaty i głosowanie.

Minister skarbu przedłożył projekta ustaw względem wybicia monet złotych po 4 i 10 złr., tudzież względem wydatków na wspólne cła. Prezydent ministrów przedłożył projekt ustawy względem poboru rekrutów na r. 1869.

Berlin, 1. czerwca. Parlament przyjął ustawę o podatku stemplowym od wexli, a odrzucił ustawę o podatku giełdowym i o podatku od słodu w drugiem czytaniu.

Karlsruhe, 31. maja. „Karlsruher Ztg.“ ogłasza odpowiedź Wielkiego Księcia na adres mieszkańców Offenburga. Wielki Książę dziękuje za dzielne poparcie narodowej i liberalnej polityki rządu; wyraża nadzieję, że mu się powiedzie dopełnić najwyższego zadania panującego,

t. j. stworzyć wolne życie państwowe oparte na oświacie, moralności, religijności i na śmiałym udziale w narodowem odrodzeniu Niemiec.

Londyn, 31. maja. Poseł amerykański Motley przybył do stolicy Anglii.

Na interpelacye Egertona odpowiedział Otneay, że Anglia zawarła z Austrya ugodę co do innych punktów traktatu z r. 1865 i ugoda ta będzie wcielona do konwencyi. Sejm węgierski ma wkrótce zatwierdzić tę ugodę.

Genewa, 31. maja. Przybyli tu oboje królestwo Neapolitańscy i wysiedli w hotelu „des Bergues.“

(Telegramy „Czasu“.)

Londyn, 2. czerwca. Ogłoszona korespondencya rządowa, tycząca się rokowań z Ameryką w sprawie naturalizacyi i w sprawie „Alabamy“ objawia w ogóle dążenia pojednawcze Stanleya i Clarendona.

Madryt, 1. czerwca. Prawdopodobnie skład gabinetu będzie następujący: Prim, prezes rady ministrów i minister wojny; Olozaga albo Vega-Armijo, minister stanu; Topete, minister marynarki; Rios Rosas, sprawiedliwości; Rivero, spraw wewnętrznych. Wniosek Garrida względem redukcyi armii, odrzucony został. Prim oświadczył, że redukcya jest niepodobną z powodu spisku karlistów i izabellistów, mianowicie należy się obawiać jenerałów izabellistowskich, karliści mniej są niebezpieczni.

Bukareszt, 1. czerwca. Dziś wręczony był księciu adres izby na mowę tronową: jest on jej parafrazą i zapewnia księcia o lojalności i przywiązaniu izby.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. czerwca.

Hotel George: PP. Rodakowski M., c. k. pułk. i Hr. Nimptsch J., c. k. major. z Gródka — Kozy na F., c. k. podp. z Stanisławowa — Hr. Drohojewska Karolina, z Rosyi. — Br. Konopka K., z Krakowa — Br. Rothwiller F., z Ditkowiec. — Andruszewski P., z Jaworowa — Chodorowski K., z Rosyi. — Gizowski J., z Mokszan. — Kozłowiecki C., z Hut. — Rużański M., z Potrągowa. — Janiszewski K., burm., z Żurawna. — Majewski W., z Żurawna. — Niedzwiedzka Maria, z Kłodzienka. — Märky D., i Prokopec J., z Pragi — Tarasiewicz T., dyr. banku, z Krakowa.

Hotel europejski: Starzyński B. z Derewni. — Skrzyszewski S., z Sewerynki.

Hotel Larga: Cegielski M., z Podwołoczysk.

Hotel angielski: Hr. Karnicki T., z Wołeznich. — Bal J., z Tuligłów — Bal T., z Poszowa. - Ochocki J., z Wierzbowic. — Passakas K., z Kolanki. — Serwatowski Wojciech, z Korczmina. — Słonecki Z., z Irowic. Wilczyński Włodz., z Nowegosioła. — Frühling A., adw., z Tarnopola.

Hotel Krynickiego: Skrzystowski Ig., z Uherec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. czerwca.

PP.: Kaiser Ig., c. k. radca dworu, do Wiednia. — Friedberg E., c. k. pułk., do Koszyc. — Stammer J., c. k. porucz., do Stryja. — Kepel B., c. k. podporucz., do Przemyśla. — Klimaszowski J., c. k. podporucz., do Stanisławowa — Łebiedof A., do Krakowa. — Arendt M., do Czerniowiec. Hr Olizar F., do Kniazia — Augustynowicz S., do Szeptyc — Younga B., do Prosinowa. — Koszowski S., do Hołodówki. — Malinowski S., do Horożanki — Nikorowicz P., do Hostowa. — Szeliski H. i K., do Wiednia. — Siemiganowski W., do Torska. — Uleniecki J., do Wolic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. czercaw 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.91	+ 8.8	79	Po. sł.	10
2. god. po poł.	327.08	+11.0	59.	Z. sł.	10
10 god. wiecz.	326.84	+ 9.4	65	— b. sł.	10

Dnia 2. czerwca 1869 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

16. 49. 75. 23. 21.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 16. i 30. czerwca 1869.

TEATR.

Dziś (przed. niem.): **„Die Schöne Helena“**, opera komiczna w 5 aktach. Pierwszy występ p. Maryi Geistinger z Wiednia, a drugi p. Karola Swobody z Hamburga.

Jutro (przed. pol.): **„Korsarz“**, dramat w 5 aktach p. Alex. Dumasa. Na dochód p. Józefa Szymańskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 2. czerwca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	225	—	226	25
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	186	—	187	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	84	—	85	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	75	91	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	78	75	79	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	91	30	91	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	30	72	90
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	50	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	82	5	88
Napoleondor	—	—	—	—	9	85	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	95	10	8
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57½	1	58¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	50	123	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. maja 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.90	70.—
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	248.—	248.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	247.—	247.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.50	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.30	102.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.—	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	124.70	124.90
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	92.50	93.—
Bukowiny	72.—	72.50
Galicyi	72.—	72.50
Niższej Austryi	94.—	94.50
Siedmiogrodu	76.25	76.75
Węgier	81.25	81.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	334.—	334.50
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	291.80	292.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	830.—	835.—
Banku narodowego	750.—	751.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	578.—	580.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	188.75	189.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2370	2375
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	225.—	225.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	186.50	187.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	372.50	373.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	243.80	244.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	91.25	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	94.80	95.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.—	92.50
„ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.50	96.—
„ „ „ „ „ w. a.	91.50	92.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	99.75	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.50	169.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	34.—	34.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
St. Genois „ 40 „ „	33.—	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	130.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.50	25.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.—	103.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.20	103.30
Hamburg za 100 M. B.	91.30	91.40
Londyn za 10 ft. szt.	124.45	124.55
Paryż za 100 fr.	49.50	49.50

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85½	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.93	9.94
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.75	122.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. czerwca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	80
„ „ z procentami z maja i listopada	61	80
„ „ w srebrze	69	85
Losy z 1860. roku	101	80
Akcye banku wiedeńskiego	748	—
„ „ kredytowego	291	10
Londyn 10 funtów szterlingów	124	60
Srebro	122	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1224) **Edict.** (3)

Nro. 144. Vom k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten **Jacob Druckmann** bekannt gegeben, es habe wider ihn und **Blüme Druckmann, Scheincie Freude Jungmann** unterm 15ten Jänner 1869 Z. 144 wegen Ungiltigerklärung des im Lastenstande der Realitätenantheile CNr. 900 Dom. IV. pag. 222 L. P. IX. intabulirten Miethvertrages vom 7. December 1867 Klage geführt, und daß zu seiner, sowie zur Vertrettung der liegenden Masse der inzwischen verstorbenen **Blüme Druckmann** ein Curator in der Person des in **Sniatyn** wohnenden Dr. **Moritz Dawid** bestellt, und Letzterem die Klage zugestellt wurde.

Jacob Druckmann wird sonach erinnert, dem besagten Curator die Vertheidigungsbeheife zeitlich mitzutheilen, oder aber einen anderen Vertretter zu bestellen, widrigens er die aus der Verabsäumung erwachsenen üblen Folgen sich selbst zuschreiben müßte.

Sniatyn, am 30. März 1869.

(1215) **Edykt.** (3)

Nr. 1470. Ces. król. sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia niniejszem Pawła Zaklińskiego, Helenę z Zaklińskich Krzywonosowę, Jana Krzywonosa, tudzież Atanazego i Paraskiewą małżonków Zaklińskich z życia i pobytu niewiadomych, iż przeciw nim, lub w razie ich śmierci przeciw ich spadkobiercom z imienia, życia i pobytu nieznajomym Anna z Krzywonosów Drzewianowa o uznanie i zaintabulowanie siebie za właścicielkę 1/7 części gruntu w Haliczu na Zadniestrzu położonego, „Kropiwiska“ zwanego, na imię **Pawła Zaklińskiego** zaintabulowanego, pozew pod dniem 10. czerwca 1868 do L. 1470 wytoczyła, na który wyznaczono termin do rozprawy na dzień 13. października 1869 o godzinie 10tej zrana.

Wzywa się zatem tychże pozwanych, dla których równocześnie kurator w osobie p. Bazylego Krzyżanowskiego z zastępstwem p. Jakóba Gruszkiewicza, kontrolora miejskiego, się ustanawia, i temuż pierwszemu powyższy pozew się doręcza, aby na powyższym terminie albo sami się stawili, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego

Halicz, dnia 28. lutego 1869.

(1213) **Edykt.** (3)

Nr. 4356. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni z miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Szumlańskiemu, wierzycielowi hypotecznemu części dóbr Rosochy, do p. Karola Sartyniego należącej, że w sprawie przekazania wynagrodzenia za zniesione w tej części dóbr poddańcze powinności wymierzonego ustanowiony został dla jego zastępstwa kurator w osobie p. adwokata Dr. Witza, że zatem Józef Szumlański potrzebne środki obrony wcześnie kuratorowi udzielić winien jest, gdy inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 27. kwietnia 1869.

(1221) **Kundmachung** (3)

Nro. 2154. In **Rymanow** ist eine Telegrafen-Station mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr eröffnet worden.

K. k. Telegrafen-Inspektorat.

Lemberg, am 29. Mai 1869.

(1233) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 4111. Zur Besetzung zweier am k. k. Gymnasium in Trient erledigten Lehrerstellen der classischen Philologie, wird der Concurs mit dem Bemerken ausgeschrieben, daß Bewerber in Rede und Schrift der italienischen Sprache vollkommen mächtig sein müssen, ferner daß bezüglich der einen dieser Stellen, der zugleich gelieferte Nachweis der Lehrbefähigung für das italienische Sprachfach und bezüglich der anderen die Lehrbefähigung für Naturgeschichte unter übrigens gleichen Umständen den Vorzug gewähren würde.

Der Jahresgehalt beträgt 840 beziehungsweise 945 fl. österr. Währ., wozu noch die drei sistemisirten Decennalzulagen von je 100 fl. öst. W. kommen.

Gehörig instruirte und an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht in Wien gerichtete Gesuche können bis zum 20. Juni d. J. bei dem unterzeichneten Statthalterei-Präsidium auf dem vorschriftsmäßigen Wege überreicht werden.

Innsbruck, den 6. Mai 1869.

K. k. Statthalterei-Präsidium für Tirol und Vorarlberg.

(1231) **Edykt.** (3)

L. 4569. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem podaje do ogólnej wiadomości, iż w celu zaspokojenia należytości szpitalu św. Łazarza w Krakowie w kwocie 5182 zł. 90 kr. w. a. wraz z 5% procentami od dnia 14. lutego 1865 aż do dnia rzeczywistej zapłaty obliczyć się mającemi, rozpisuje się nowy termin do relicytacyi dobr Ustrzyki dolne i Jasień w byłym Sanockim obwodzie położonych, przez p. Katarzynę Laskowskę w drodze publicznej licytacyi nabytych, a to na dzień 28. czerwca 1869 o 10. godzinie przed południem, na którym te dobra pod warunkami uchwałą sądu z dnia 3go września 1868 l. 8025 zatwierdzonemi, w Dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej z dnia 26., 27. i 28. października 1868 Nr. 246, 247 i 248 ogłoszonemi w tym sądzie przedsięwziętą będzie.

O tem zawiadamia się expozyturę prokuratoryi skarbu w Krakowie, imieniem szpitalu św. Łazarza, p. Katarzynę Laskowską i wszystkich wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych, do rąk własnych, z imienia, pobytu zaś niewiadomych, mianowicie: Hudesa Münz, Freide, Rachel Malke, Leib i Sarę Gruder, jak niemniej masę spadkową po Reisel Gruder przez kuratora p. adwokata Dra. Zezulki, dalej nieznanych z życia i miejsca pobytu Fryderyka Muszyńskiego i Onufrego Truskolawskiego przez kuratora p. adwokata Dra. Regera, nieznanych z życia i miejsca pobytu Emilię z Herdniszerów Auerhamerową, Tomasza Piaseckiego, Józefa Grabczewskiego, Bazylego Pożakowskiego, Drozdowskiego, Eliasza Gutt i Süssmana Taub przez kuratora p. adwokata Dra. Zezulki, w końcu nieznanych z życia i miejsca pobytu Tytusa Majewskiego, Herscha Berl Tellera, tudzież wszystkich tych, którzy po dzień 29. maja 1868 jako po dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do hipoteki dóbr rzeczonych weszli, jak niemniej wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała licytacyę rozpisująca, albo nie dość wcześnie, albo wcale doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Chamaidesa.

Przemyśl, dnia 13. maja 1869.

(1220) **Obwieszczenie.** (3)

L. 8009. C. k. sąd obwodowy Tarnowski wiadomo czyni, iż otwartą została upadłość co do majątku Tekli Korpantowej z Mielca, a to co do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jak i co do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, gdzie urządzenie upadłości z dnia 25. grudnia 1868 D. p. p. 869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem tej upadłości mianowanym został c. k. sędzia powiatowy w Mielcu p. Adolf Remer, tymczasowym zaś zawiadowcą masy c. k. notaryusz w Mielcu p. Dr. Bartośiński.

Wszyscy do tej masy upadkowej, jako wierzyciele jej, roszczenie mający, chociażby nawet o takowe i spory już wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 15. lipca 1869 stosownie do przepisów urządzenia upadłości, unikając szkodliwych następstw w c. k. sądzie powiatowym w Mielcu, zgłosić, i na posłuchanie zaś w dniu 4. sierpnia 1869 o godzinie 9. zrana odbyć się mającem do likwidacyi i uporządkowania podać. Termin ten zarazem będzie terminem do zawarcia ugody §. 68 ust. konkursowej przewidzianej.

Tak zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy massy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Na teraz celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub zamianowania innego zawiadowcy masy lub jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 16. czerwca 1869 o godzinie 9tej zrana, w c. k. sądzie powiatowym w Mielcu na którem stawić się mają wierzyciele ze stosownemi dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Zarazem przypomina się wierzycielom mieszkającym ani w Mielcu ani w obrębie orzectwa c. k. sądu powiatowego Mieleckiego, że gwoli §. 111 obowiązani są donieść sądowi o obranym przez siebie a w Mielcu mieszkającym pełnomocniku do przyjmowania za nich wszelkich wręczeń, gdyż w przeciwnym razie na wniosek komisarza upadłości na ich koszt i niebezpieczeństo kurator byłby ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania upadkowego zamieszczane będą w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. maja 1869.

(1227) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 7438. Zur Wiederverpachtung des Bezuges der allgemeinen Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch im Pachtbezirke Husiatyn, bestehend aus der Stadt Husiatyn, dem Marktorte Probużna und noch anderen 26 Ortschaften wird auf Kosten und Gefahr des contractbrüchigen Pächters Josef Brillant für die Zeit vom 1. Mai 1869 bis Ende December 1871 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol am 8ten Juni 1869 — 10 Uhr Vormittag eine dritte Licitation abgehalten werden.

Der Ausrufspreis ist auf den jährlichen Betrag von 3357 fl. festgesetzt.

Es werden jedoch auch Anbote unter diesem Preise angenommen.

Schriftliche, mit einem 10%tigen Vadium belegte, wohl versiegelte Offerten werden von dem k. k. Finanz-Bezirks-Directions-Vorstande bis 8ten Juni 1869 9 Uhr Vormittag entgegen genommen.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, den 26. Mai 1869.

(1226) **Edykt.** (3)

L. 16229. Lwowski c. k. sąd krajowy niniejszem do wiadomości podaje, że z powodu prośby pp. Apolonii i Franciszka Szczepanowskich i innych de praes. 28. marca 1869 do l. 16229 o wykreślenie prenotacyi sumy 60 dukatów hol. z procentami w stanie biernym dóbr Sokoła na rzecz Michała Olixińskiego Dom. 17. p. 10. n. 41. on. do l. 15241-1829 uskuteczniony panu M. Michałowi Olixińskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu postanowiono kuratorem pana adwokata krajowego Dra. Kornela Lewickiego z substytucyą pana adwokata krajowego Dra. Malego i pierwszemu równocześnie wydaną uchwałę wykreślenie onej prenotacyi jako nieusprawiedliwionej dozwalającą, doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. kwietnia 1869.

(1223) **Rozporządzenie** (3)

ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4go maja 1869 w przedmiocie przydzielenia gminy Półwsie Zwierzynieckie do sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie.

Na zasadzie §. 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868 l. 59 Dzien. praw państwa wyłącza się gminę Półwsie Zwierzynieckie z okręgu sądu powiatowego Lisieckiego a przydziela takową do sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1869.

Herbst m. p.

(1232) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 7827. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski odwołuje niniejszem publiczną sprzedaż dóbr Czarna, w powiecie Pilzniańskim położonych, która się dnia 16. czerwca 1868 w sądzie obwodowym Tarnowskim odbyć miała.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 21. maja 1869.

(1230) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 8023. Ces. król. sąd krajowy niniejszem wiadomo czyni, iż na skutek przedstawień opieki, tudzież przedsięwziętych dochodzeń, opieka nad Antonim Małasińskim, synie po ś. p. Szczepanie Małasińskim, w myśl §. 251. pow. ks. u. c. na czas nieograniczony przedłużoną została.

Kraków, dnia 18. maja 1869.

(1235) **Edykt.** (2)

L. 4181. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż Izrael Roth pod dniem 26. stycznia 1869 r. do l. 4181 prośbę wniósł o wyekstabulowanie kwoty 200 zł. z procentem z ⅓ części sumy 2000 złr. m. k. z procentami w stanie biernym części dóbr Płuchowa pierwiastkowo na rzecz Tekli Nowickiej Dom. 131. pag. 424. n. 26. on. intabulowanej, na imię Ewy Brand na imię jak Dom. 204. pag. 99. n. 44. on. intabulowanych, i za dla Ewy Brand z miejsca pobytu niewiadomej kuratora w osobie p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego z substytucyą p. Dra. Mallego postanowił, któremu zarazem uchwała do l. 4181 zapadła na proszoną ekstabulacyę zezwalająca doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. stycznia 1869.

(1236) **Edykt.** (2)

Nr. 3155. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wygranej przez p. Emilię Chłędowskę wierzytelności 1850 złr. a. w. z 5% od 1go maja 1864 bieżącemi odsetkami, kosztów 30 złr. 38 kr., 15 złr. i 16 złr. 64 kr. a. w. rozpisuje się publiczna sprzedaż dóbr Płonne z przyległościami Kożuszne i Wysoczany, w obwodzie Sanockim położonych, do pani Rozalii z Siarczyńskich Truskolaskiej należących, która w jednym terminie na dniu 5. lipca 1869 o godzinie 10tej przed południem pod temi samemi warunkami, jakie w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej z dnia 10go, 12go i 13go sierpnia 1868 Nr. 183, 185 i 186 ogłoszone zostały, w tym sądzie przeprowadzoną zostanie.

O tem zawiadamia się strony, dalej wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: Ignacego Truskolaskiego, niemniej tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała wcale nie, lub w należytym czasie doręczoną nie została, i tych, którzyby po dniu 1. stycznia 1867 do tabuli krajowej weszli, do rąk kuratora p. adwokata Dr. Regera z substytucyą p. adwokata Dr. Illasiewicza niniejszem postanowionego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 8. maja 1869.

(1234) **Edikt.** (2)

Nro. 14052. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Hr. Josef Kern und Sabin Omelański mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie der Hr. Mathias März wegen Löschung der im Lastenstande der Realität sub Nr. 445¼, Dom. 60, pag. 425 n. 21 on. intabulirten Verbindlichkeit der Rosalie Riedl zur Rechnungslage am 17ten März 1869 z. Z. 14052 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 8. Juni 1869 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Josef Kern und Sabin Omelański unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren und deren etwaigen Erben Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Semilski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Hryszkiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 20. März 1869.

(1222) **Edykt.** (2)

Nr. 6899. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 23. września 1868 do L. 4372 na prośbę Ewy Waniewiczowej, prawonabywczyni Michała Żelazowskiego dozwolona w drodze egzekucyi celem zaspokojenia sumy 308 złr. 70 kr. w. a. z procentem 6% od 2go stycznia 1854 do 1. grudnia 1865, a odtąd po 5% i kosztami 17 złr. 7½ kr. w. a., 13 złr. 24 kr., 15 złr. 97 kr. i 101 złr. 56½ kr. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż $^{6}/_{32}$ części dóbr Grajowa, powiecie Wielickim położonych, do spadkobierców Jakóba Józefa 2ga im. Podowskiego, nieletnich Franciszka Zygmunta 2ga im. Apolonii, Maryi, Teofili Augustyny 2ga im. i mas. Anny Wandy 2ga im. Podowskich wedle Dom. 379, p. 131 n. 21 haer. należących w trzecim terminie na dniu 15go lipca 1869 o godzinie 10tej rano w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod następującemi ułatwiającemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Jako cenę wywołania $^{6}/_{32}$ części dóbr Grajowa naznacza się wartość wedle oszacowania sądowego w ilości 4920 złr. 43 [illegible] kr. w. a. ustanowiona z tem, że w trzecim terminie wspomnione części dóbr i niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczeciem licytacyi jako wadyum kwotę 250 złr. w. a. w gotówce, albo w obligacyach długu państwa, lub indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych galicyjskich po kursie ostatnim w gazecie urzędowej lwowskiej notowanym z bieżącemi kuponami, albo nareszcie w książeczkach kasy oszczędności krakowskiej lub tarnowskiej.

Dalsze warunki licytacyi, akt oszacowania, wyciąg tabularny w registraturze sądowej, lub w dniu licytacyi przy komisyi przejrzane być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk:

a) Dyrekcya galicyjskiej kasy oszczędności.

b) c. k. Prokuratorya skarbowa imieniem wys. skarbu i funduszu indemnizacyjnego,

c) Michał Kulig,

d) zaś niewiadomi wierzyciele, którzyby po dniu 11. marca 1868 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya licytacyę rozpisująca należycie doręczoną być nie mogła, dalej masa leżąca Anny Wandy 2ga im. Podoskiej przez kuratora p. adwokata Koreckiego w zastępstwie p. adwokata Zuckra i przez edykta, nakoniec obydwie strony.

Kraków, dnia 11. maja 1869.

(1225) **Edict.** (2)

Nro. 1505. Vom Tyśmienicer k. k. Bezirksgerichte wird dem Wohnorte nach unbekannten Wolf Friedman mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, es habe Ferdinand Stern wider Aron Trister und ihr unterm 16. April 1869 Z. 1505 eine Klage wegen Zahlung von 110 fl. und 81 fl. öst. W. s. N. G. ausgetragen, worüber zur summarischen Verhandlung der Termin auf den 28. Juni 1869 um 10 Uhr Vormittags mit h. g. Bescheide vom 26. April 1869 Zahl 1505 angeordnet wurde.

Nachdem der Wohnort des Wolf Friedman unbekannt ist, so wird demselben zum Curator Herzel Horn in Tysmienitz bestellt, und demselben der obige Klagsbescheid zugestellt.

Tysmienitz, am 26. April 1869.

(1211) **Edict.** (3)

Nro. 26494. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit [illegible] der, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Leontine Gräfin Starzeńska bekannt gemacht, daß wider dieselbe über das Gesuch der Marien Rappaport dtto. praes. 12. März 1869 z. Zl. 13185, mit Beschluß vom 17. März 1869 z. Zl. 13185 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 3465 fl. öst. W. s. N. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hr. Landesadvocaten Dr. Semilski zugestellt worden sei.

Lemberg, den 25. Mai 1869.

(989) **Kundmachung.** (2)

Nro. 663. Am 22. August 1869 wird bei der k. k. Staatsgestüts-Wirthschafts-Direction zu **Radautz** wegen Verpachtung der Propinations-Gerechtsame auf der in Verwaltung des hohen k. k. Ackerbau-Ministeriums stehenden gr. or. Religionsfonds Domaine Radautz, insoweit derselben das ausschließliche Recht zur Getränke-Erzeugung und dem Ausschanke gesetzlich selbst zustehet, auf die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende December 1872, d. i. auf 3 1/6, und beziehentlich bis Ende December 1875, d. i. auf 6 1/6 nacheinander folgenden Jahre, u. z. für nachbenannte Propinations-Section, zu welchen folgend beschriebene Ortschaften der besagten Domaine **Radautz** gehören, im schriftlichen Offertwege verhandelt werden, als:

Section I. Diese wird mit dem Fiscalpreise resp. den bestandenen letzten jährlichen Pachtschillingsbetrag von 21.526 fl. 68.75 kr., sage: Zwanzig Ein Tausend Fünfhundert Zwanzig Sechs Gulden 68·75 kr. öst. W. der Verpachtung ausgesetzt.

In dieser Section besteht die vollständige Ausübung der Propinationsgerechtsame aus dem Gebiete der Stadt **Radautz** und der Gestütsstation **Waduwladika**, ferner aus dem Rechte der alleinigen Biererzeugung in dem städtischen Bräuhause zu **Radautz** für den ganzen Herrschaftsbezirk, mit dem freien Bierausschanke in allen übrigen auf dem Territorium dieser Herrschaft insgesammt (noch) bestehenden 13 Propinations-Pachtsectionen, durch die betreffenden Pächter derselben.

Zur ersten Pachtsection gehört das in der Stadt **Radautz** gelegene Bierbräuhaus, der Eiskeller, die vollständig instruirte Brandweinbrennerei sammt Maststall, nebst allen übrigen vorhandenen Wohn- und Nutzgebäuden, Schankhäusern, dann sonstigen Getränke-Depositorien, Requisiten und den bei den Gebäuden befindlichen Grundstücken.

Section 13 und 14. Diese mit einander in Verbindung stehenden beiden Sectionen werden zusammengenommen als ein Ganzes bildende Section mit dem Fiscalpreise, resp. mit der bestandenen letzten Pachtzinseinzahlung jährlicher 2311 fl., sage: Zwei Tausend Dreihundert Eilf Gulden öst. W. der Verpachtung ausgesetzt.

Die Ausübung der vorbesagten zu verpachtenden Propinationsgerechtsame in letztgenannten beiden Sectionen, jedoch mit dem ausdrücklichen Ausschluße der Biererzeugung und des freien Bierausschankes, weil die Bierverzapfung zu Gunsten des Pächters der 1. Herrschaftssection besorgt werden soll, bestehet in der Ortschaft **Strasza** sammt dem Gestütsposten und Wirthschaftshofe **Frassin**, dann der Ansiedlung **Rhin Tomnatik**, ferner in allen Ortschaften und Gebirgsunterabtheilungen des herrschaftlichen Hochgebirges unter der Hauptbenennung **Branestie Puttni**, mit Inbegriff der in dem Bereiche derselben liegenden Gestütsabtheilung **Tabora** von der Gebirgsunterabtheilung **Sadeu** angefangen aufwärts bis einschließig des Sommergestütspostens **Luzina**, dann den Antheil von **Kirlibaba** oder **Bistritza** genannt, mit dem ausdrücklichen Ausschluße jenen Theiles von **Kirlibaba**, woselbst die Rechtsnehmer des Herrn **Manz** von **Mariensee** ihre Gewerkschaften besitzen, und auf dem Umfange desselben die Befugniß zur Ausübung des Propinationsrechtes bereits vom hohen Aerar als Pachtnutznießer der Domaine **Radautz** erhalten haben.

Zu dieser 13. und 14. Propinations-Pachtsection gehören alle Ausschänke und sonstigen Nutzgebäude sammt anklebenden Gartengründen, wie sie dermalen in der zu Ende gehenden Pachtung bestehen.

Es werden demnach alle Jene, welche das Recht zur besagten Propinations-Ausübung in einer oder der andern der vorbenannten Herrschaftssectionen, die wie vorangegangen in Pachtobject eingetheilt wurden zu erlangen wünschen, hiemit aufgefordert, ihre schriftlichen, versiegelten und mit der klassenmäßigen Stempelmarke versehenen Offerte, abgesondert für jenes Propinations-Pachtobject, welches in der Aufschrift nach der oben gemachten Anhandgabe genau zu bezeichnen ist, bis zum 22. August 1869 Nachmittags 3 Uhr bei der Wirthschafts-Direction einzureichen, darin den jährlich zu entrichtenden Pachtbetrag, wie solcher auf die Dauer von blos 3 1/6, oder aber auf die Pachtzeit von 6 1/6 Jahren angeboten wird, genau mit Ziffern und Buchstaben auszudrücken, und gleichzeitig das 10% Angeld zur Sicherstellung des Aerars mit dem Offerte beizubringen. In jedem Falle muß der Anbot auf beide vorbeschriebenen Pachtperioden in den bezüglichen Offerten aufgenommen erscheinen.

Zur Pachtung wird Jedermann zugelassen, der hiezu nach den Landesgesetzen fähig ist, und sich überdies über seine Moralität mit einem Zeugnisse ausweisen kann. Ausgeschlossen werden von der Verpachtung, oder selbst als Bestellte anderer Pächter, Minderjährige und alle jene, die für sich keine giltigen Verträge abschließen können, Aerarialrückständler und Prozeßsüchtige, oder auch solche, die mit dem Aerar in einem Rechtsstreite sich befinden, endlich jene, die wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in einer strafgerichtlichen Untersuchung gestanden und nicht für unschuldig erklärt worden sind.

Die Verpachtung wird lediglich durch die Offertverhandlung stattfinden, demnach keine bisher übliche mündliche Licitation abgehalten werden wird. Jedes überreichte Offert muß mit den Vor- und Zunamen, Charakter und Wohnort des Offerenten unterzeichnet sein. Reflectanten, die nicht schreiben können, haben dem Offerte ihr Handzeichen beizusetzen, und dasselbe nebst dem Namensfertiger, und zugleich ersten Zeugen auch noch von einem zweiten Zeugen unterzeichnen zu lassen, deren Charakter und Wohnort ebenfalls beizusetzen ist. Wenn mehrere Personen das schriftliche Offert gemeinschaftlich ausstellen, so haben sie in dem Offerte ausdrücklich anzugeben, daß sie sich als Mithafter zur ungetheilten Hand, nämlich Einer für Alle und Alle für Einen dem hohen Aerar zur Erfüllung der Pachtbedingnisse verbinden. Zugleich müssen sie in dem Offerte jenen Mitofferenten namhaft machen, an welchen allein die Uebergabe des erpachteten Propinationsobjectes geschehen, und mit welchen überhaupt alle bezüglichen Verhandlungen vorgenommen werden sollen. Ferner darf das überreichte Offert durch keine den Licitations-Bedingungen nicht entsprechende Klausel beschränkt sein, vielmehr muß dasselbe mit Bestimmtheit die Versicherung ausdrücken, daß der Offerent die in der Kundmachung bezohenen und in das Licitations-Protokoll aufgenommenen Bedingungen genau befolgen wolle.

Zur Sammlung der wohlversiegelten Offerte wird der Termin bis zum 22. August 1869 Nachmittags 3 Uhr festgesetzt, die Offerte werden bis diesem Zeitpuncte bei der **Radautzer** k. k. Staatsgestüts-Wirthschafts-Direction aufbewahrt, und am selben Tage in die Verhandlung genommen, somit nach Verlauf der 3ten Nachmittagsstunde commissionell eröffnet werden. Hiebei wird jenen Offerenten der Vorzug für die eingehende Pachtung eingeräumt werden, der den höchsten jährlichen Pachtschillingsanbot macht und auch sonst zur Pachtung fähig ist. Das dem Offerte zugelegte 10% Reugeld wird für den Fall der hochortigen Bestätigung des Offerts in die Caution eingerechnet werden. Die Caution hat in dem halben Betrage des einjährigen Pachtschillings zu bestehen, und wird von dem als Pächter verbleibenden Offerenten gleich nach Bestätigung der Offertverhandlung resp. gleich nach Verständigung des Erstehers von der Genehmigung seiner Offerte durch die k. k. Wirthschafts-Direction, längstens aber sechs Wochen von der Uebergabe des Pachtobjectes zu erlegen sein. Die Caution muß entweder im Baaren oder in Staatspapieren oder aber gegen Hypothek geleistet werden.

Hiebei wird jedoch festgesetzt, daß die Caution, wenn sie in Staatspapieren erlegt wird, nach dem Tagescurse, wann sie erlegt wurde, zu berechnen sei, wenn solche aber gegen Hypothek geleistet werden sollte, so hat das hohe k. k. Ackerbau-Ministerium zu entscheiden, ob die Caution annehmbar ist oder nicht. Bis zu dieser Entscheidung oder wenn die Caution mittelst Hypothek nicht angenommen werden sollte, ist die Caution im baaren Gelde oder in Staatspapieren nach dem Tagescurse zu leisten.

Diejenigen Offerenten, die mindere Pachtschillingsanbote machten, somit deren Offerte gleich von der Licitations-Commission zurückgewiesen werden, erhalten hievon, u. z. wenn sie die Eröffnung der einlaufenen Offerte im Amtsgebäude abgewartet haben, sogleich von der Licitations-Commission **br. m.** die Verständigung und es werden dieselben gleichzeitig gegen beizufügende Bestätigung auf dem bezüglichen Offerte die dem Letzteren angeschlossenen Vadien rückgestellt, dahingegen die Abtreseden von der Nichtannahme der übergebenen oder eingesendeten Anbote von der k. k. Wirthschafts-Direction schriftlich in Kenntniß gesetzt werden und denselben zugleich das erlegte Reugeld mittelst Post, jedoch unfrankirt zurückgesendet werden wird, in welchem Falle die postämtliche Aufgabs-Recepisse anstatt der Bestätigung des Eigenthümers dem bezüglichen Verhandlungsacte allegirt verbleibt.

Die nach dem festgesetzten Sammlungstermine, d. i. 22. August 1869 — 3 Uhr Nachmittags, wobei zur Begegnung jeden Zweifels in der Zeit, die im Expedite der k. k. Wirthschafts-Direction befindliche Wanduhr den Ausschlag gibt, einlangenden nachträglichen Offerte werden nicht mehr angenommen, und es wird sich rücksichtlich der vor oder an dem Tage der Offertverhandlung bis 3 Uhr Nachmittags einlangenden schriftlichen Offerte genau nach den bestehenden Vorschriften gehalten.

Wird nach erfolgten Bestätigung der Offertverhandlung das hierüber aufgenommene Protokoll die Stelle des Vertrages in so lange vertreten, bis nicht auf Grund der Pachtbedingnisse ein rechtskräftiger Vertrag ausgestellt und von hohen Orten ratificirt werden wird, zu dessen einem Pare der Ersteher verpflichtet bleibt, den dem drei ein/sechstel und beziehentlich sechs ein/sechstel jährigen Erstehungsbetrage entsprechenden scalamäßigen Stempel- und Legalisirungstaxbetrag aus Eigenen baar zu entrichten. Die näheren Licitations- und Pachtbedingungen können täglich in den gewöhnlichen Amtsstunden in der Directions-Kanzlei eingesehen werden.

Radautz, am 20. April 1869.

(1218) **Edykt.** (3)

Nr. 4759. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Macieja Dunin hr. Łabęckiego, p. Marcina Michałowskiego, p. Michała Baczyńskiego z życia i pobytu niewiadomych, tudzież tychże z imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców i masę Stanisława Kossakowskiego, lub tejże nieznanych prawonabywców, że przeciw tymże, tudzież przeciw p. Karolinie z Kraińskich Jaruntowskiej, JW. Excelencyi Agenorowi hr. Gołuchowskiemu, Arturowi hr. Gołuchowskiemu, tudzież Stanisławowi hr. Gołuchowskiemu — p. Józef Witosławski dnia 23. kwietnia 1869 Nr. 4759 pozew o wykreślenie sumy 200.000 złp. z nadciężarami ze stanu biernego ceny kupna dóbr Lubcza, Jajkowce i Korczówka, i o eliminacyę takowej z tabeli kolokacyjnej z 30. kwietnia 1864 Nr. 12392 wniósł, w skutek czego uchwałą z dnia 27go kwietnia 1869 Nr. 4759 ustna rozprawa na 6. sierpnia 1869 r. o 10tej godzinie zrana wyznaczoną została.

Dla powyż wyrażonych pozwanych i tychże spadkobierców i prawonabywców z życia i pobytu niewiadomych ustanawia na ich koszt i niebezpieczeństwo c. k. sąd p. adwokata Dr. Kohna z substytucyą p. adwokata Dr. Ehrlicha za kuratora, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania ustnego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby wcześnie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 27. kwietnia 1869.

(1201) **Edykt.** (3)

Nr. 6178. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski ogłasza niniejszem, iż w skutek prośby pana Antoniego Agopsowicza zezwala się na zarządzenie przedwstępnego postępowania względem amortyzacyi przy pożarze miasta na dniu 28. września 1868 zaginiętej cesyi dtto. Stanisławów 10go grudnia 1861 przez Herscha Hirsch na rzecz p. Antoniego Agopsowicza zeznanej, którą Hersch Hirsch odstępuje panu Antoniemu Agopsowiczowi z ugody zawartej w c. k. sądzie powiatowym Nadwórniańskim dnia 15. marca 1856 L. 550 płynącą — a na mocy cesyi z dnia 30go lipca 1857 od Berla Bacher nabytą pretensyę przeciwko pp. Cezaremu i Zofii małżonkom Nemetty zapłacenia sumy 4500 złr. m. k. z innemi ubocznemi prawami, za właściciela której Hersch Hirsch na mocy uchwały c. k. sądu krajowego Lwowskiego z 24go sierpnia 1857 L. 32620 zaintabulowanym został, na pokrycie której uchwałą c. k. sądu powiatowego Nadworniańskiego z 20. listopada 1857 L. 2399 i wyższo-krajowego Lwowskiego z 5. września 1868 L. 15039 egzekucyjna grabierz na p. Zofię Nemettową przypadłej 1/6 części kapitału 16.000 złr. 34 kr. w. w. wraz z rentami dozwoloną i przeprowadzoną została, któren kapitał na mocy wyroku c. k. sądu delegowanego salinarnego z 10go, 13go i 14go sierpnia 1849 L. 2154 i apelacyjnego z 6. i 8. czerwca 1853 L. 154 — na rzecz Jana Swiatopełk Zawadzkiego przeciwko wysokiemu skarbowi tytułem indemnizacyi za dobra salinarne Pistyn i Wybranówka przyznanym został; — którą pretensyę Hersch Hirsch wraz z powyższem prawem grabierzy p. Antoniemu Agopsowiczowi za sumę 3000 złr. w. a. na własność odstępuje i zezwala, ażeby z jednej strony p. Antoni Agopsowicz za właściciela powyższej pretensyi zaintabulowanym, z drugiej strony zaś dobra Fitków czyli Chutków z hypoteki zwalnia i zezwala, by prawo hypoteki sumy 4500 złr. m. k. z p. n. i reszta, jak Libr. Dom. 163, pag. 214 n. 74 on. bliżej określonych praw, a względnie obowiązków Cezara i Zofii Nemettów z wszystkiemi konsekutywami ze stanu biernego dóbr Fitków czyli Chutków zmazane zostały.

Wzywa się więc każdego, komuby do tej cesyi jakie prawo przysłużało, by o tem sądowi do jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia niniejszego ogłoszenia licząc tem pewniej doniósł, o ile że w przeciwnym razie po upływie wymienionego czasokresu cesya ta za ponowną prośbą o amortyzacyę się ubiegającego rzeczywiście jako za zgasłą uznaną będzie.

Stanisławów, 8. maja 1869.

(1210) **Edict.** (3)

Nr. 26557. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird der dem Herrn Victor Grafen **Łabęcki** mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Michael Bartel sub praes. 24. Mai 1869 z. Zahl 26557 eine Wechselklage wider denselben wegen Zahlung von 100 fl. öst. W. s. N. G. eingebracht, und hierüber mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom Heutigen die Zahlungsauflage erlassen werde.

Da der Wohnort des genannten Belangten Hrn. Victor Grafen **Łabęcki** nicht bekannt ist, so wird demselben der Hr. Landes- und Gerichtsadvocat Dr. **Pomianowski** mit Substituirung des Herrn Landes- und Gerichtsadvocaten Dr. **Semilski** auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 26. Mai 1869

(1219) **Edykt.** (3)

Nr. 5972. Ces. król. sad obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Chaima Freilicha, który z Kałusza niewiadomo gdzie wydalił się, że na prosbę Gabryela Hellera przeciw niemu na podstawie wekslu ddto. Kałusz 30. października 1869 na 144 złr. nakaz zapłacenia sumy wekslowej 100 złr. dnia 27go kwietnia 1869 do L. 4643 wydany został, i że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kohn z substytucyą p. adwokata Dr. Ehrlicha postanowiono, i że tedy rzeczą jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Sambor, dnia 27. maja 1869.

Doniesienia prywatne.

Zufolge Allerhöchsten Befehles Seiner k. und k. Apostolischen Majestät

eröffnet die k. k. Lotto-Gefälls-Direction die

XII. Staats-Lotterie

für gemeinnützige und Wohlthätigkeits-Zwecke, von deren Reinerträgnisse

eine Hälfte

für Civil-Zwecke für die im Reichsrathe vertretenen Länder, und zwar theilweise für den Penzinger Schutzverein, dann für das Kronprinz Rudolf-Spital zu Neureisch in Mähren und für die Gartenbaugesellschaft in Wien;

und die andere Hälfte

für Militär-Zwecke mit je einem Drittheile, zu einer Stiftung für Invaliden und für Witwen und Waisen gefallener Krieger; zur Gründung von Handstipendien für Töchter mittelloser k. k. Offiziere, Militär-Parteien und Militär-Beamten, und zur Erweiterung und Verbesserung der Tyrnauer Militär-Irren-Anstalt gewidmet ist.

Diese reich ausgestattete Lotterie enthält 609 Treffer,

wovon der 1. Haupttreffer **100.000** fl.
„ 2. „ **25.000** „
„ 3. „ **15.000** „

und einschließlich dieser Gesammt-Gewinnstsumme

300.000 Gulden österreichische Währung beträgt.

Die Ziehung erfolgt bestimmt und unwiderruflich am 30. Juni 1869.

Das Los kostet 2 fl. 50 kr. österr. Währ.

Die **Lose** sind zu haben in Wien: bei der in dem k. k. Lotto-Gefälls-Directionsgebäude, Stadt, Salzgries Nr. 20, befindlichen Abtheilung für Staats-Lotterien zu wohlthätigen Zwecken, und bei den Los-Verschleißern; in den k. k. und k. ungarischen Kronländern; bei allen Lotto-Gefälls-Cassen und Steuerämtern, bei den meisten Postämtern, Eisenbahn- und Dampfschifffahrts-Stationen und bei den in allen Städten und bedeutenderen Ortschaften der Monarchie aufgestellten Los-Absatz-Organen.

Die höchst gemeinnützigen Civil- und Militär-Zwecke, welche der Reinertrag dieser Lotterie gewidmet ist, und die den Losabnehmern in Aussicht gestellte Erreichung bedeutender Gewinnste, lassen die k. k. Lotto-Gefälls-Direction hoffen, daß dieses Unternehmen sich einer regen Theilnahme erfreuen wird.

Von der k. k. Lotto-Gefälls-Direction.

Wien, am 14. April 1869.

Eduard Volkmer,
k. k. Hofrath und Lotto-Director.

W skutek Najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości

otwiera c. k. Dyrekcya dochodów loteryjnych

XII. Loteryę rządową

dla celów powszechnie użytecznych i dobroczynnych, z której czystego dochodu

jedna połowa

przeznaczoną jest na cele cywilne w krajach w radzie państwa reprezentowanych, a to po części dla Stowarzyszenia ochrony w Pentzingu, dalej dla szpitalu „Następcy tronu Rudolfa“ w Neureisch w Morawii i dla Towarzystwa ogrodniczego we Wiedniu;

a druga połowa

na cele wojskowe, a to po jednej trzeciej części: na fundacyę dla inwalidów i dla wdów i sierót poległych wojowników, dalej na utworzenie stypendyów dla córek niemajętnych c. k. oficerów, urzędników i stron wojskowych; nareszcie dla rozszerzenia i ulepszenia wojskowego zakładu dla obłąkanych w Tyrnawie.

Ta bogato wyposażona loterya zawiera 609 trafnych,

z których 1. główna trafna **100.000** zlt.
„ 2. „ „ **25.000** „
„ 3. „ „ **15.000** „

a łącznie z temi ogólną sumę wygranych

300.000 złotych waluty austryackiej wynosi.

Ciągnienie nastąpi nieochybnie i nieodwołalnie dnia 30. czerwca 1869.

Los kosztuje 2 zlr. 50 cent. wal. austr.

Losy są do nabycia w Wiedniu: w wydziale loteryi rządowych dla celów dobroczynnych, znajdującym się w budynku c. k. Dyrekcyi dochodów loteryjnych, w mieście, przy ulicy Salzgries Nr. 20, jako też u sprzedawców losów; w c. i k. węgierskich krajach koronnych; we wszystkich c. k. kasach dochodów loteryjnych, w c. k. urzędach poborowych, niemal we wszystkich c. k. urzędach pocztowych, na stacyach kolei żelaznych i żeglugi parowej, tudzież u organów ustanowionych dla sprzedaży losów po wszystkich miastach i znaczniejszych miejscach monarchii.

Tak ze względu na wielce użyteczne cele cywilne i wojskowe, którym czysty dochód tej loteryi się poświęca, jako też na sposobność znacznych wygranych, która się nabywcom losów nastręcza, spodziewa się c. k. Dyrekcya dochodów loteryjnych, że przedsiębiorstwo to znajdzie żywy udział.

Od c. k. Dyrekcyi dochodów loteryjnych.

Wiedeń, dnia 14go kwietnia 1869.

Edward Volkmer m. p.,
ces. król. radca dworu i Dyrektor loteryi.

(1239)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.